

[Marianne Bentsen-Pedersen]

de enlige kvinder, der må betale en stor skat, hvis vi skal have det samme skattemæssige provenu, idet mændene har alle fradragene. Det er måske den største diskrimination, men den er ikke så iøjnespringende, som når der direkte står, at fradragene tilfalder manden.

I SF hilser vi som sagt forslaget velkommen, fordi de helt åbenbare urimeligheder ved kønsdiskriminationen fjernes. Men jeg vil godt stille nogle spørgsmål med hensyn til fordelingen af fradragene. Hvis det nu ikke er oplagt, hvem af ægtefællerne der er berettiget til at få rentefradrag, kan den ene ægtefælle så forlange, at der laves en ligedeling, eller hvordan afgør man en strid ægtefællerne imellem omkring dette problem?

Lovforslaget tilgodeser jo de familier, hvor kvinden har den største indtægt, og det er selvfølgelig kun at rette op på en tidligere begået uretfærdighed, men forslaget fordeler også 3.000 kr.s fradraget og gavefradraget anderledes, fordi hver person nu får sit fradrag. Det betyder, at hvis man er i ægteskab, får man en fordel af det, men er man enlig, er det en ulempe i forhold til det nugældende, og her er det igen måske især de enlige kvinder, der kommer i klemme, fordi det i stor udstrækning er dem, der er de dårligst uddannede og de dårligst lønnede. Jeg mener, at den bedste løsning på det problem vil være, at vi helt afskaffer de fradrag, og så skal vi selvfølgelig have nogle andre reguleringer, således at det ikke bare bliver en dårligdom, der bliver fordelt mellem alle parter.

Men som det også er blevet påpeget før, er dette en ligestilling mellem kvinde og mand og ikke en ligestilling mellem gift og ugift, og her mener vi, at vi efterhånden må nå frem til, at et menneske er et menneske også i skattemæssig henseende, uanset hvordan mennesket så indretter sig, og uanset om man er gift eller bor papirløst. Det mål kan måske kun nås, i alt fald uden alt for mange store forskydninger i beskatningen, når vi får ryddet op i den store fradragsjungle, og derfor synes vi, at vi meget hurtigt skulle i gang med det. Vi håber, vi kommer længere ad den vej, som dette lovforslag er et skridt på.

Hr. Fogh Rasmussen var også inde på, at man skulle ligestille ægteskabelige og uægteskabelige samlivsformer, og talte om, at den eneste måde det kunne gøres på, var ved at forlænge proportionalstrækket. Jeg mener, at

hvis man afskaffede fradragene, kunne man opnå den samme effekt, som hr. Fogh Rasmussen ville opnå ved at forlænge proportionalstrækket.

Kristeligt folkepartis forslag er vi imod. Vi tror ikke på, at det skaber ligestilling, måske nærmest tværtimod. Vi mener, det er et forsøg på at få kvinderne til at træde ud af arbejdsmarkedet, en skjult udgave af en husmoderløn – eller husfaderløn, hvad det nok i de færreste tilfælde vil blive.

Men jeg er enig med kristeligt folkeparti i, at der er et problem med beskatningen af medhjælpende ægtefæller, og det problem vil vi gerne fra SFs side være med til at kigge på. Jeg er dog helt sikker på, at dette ikke er den måde, det skal løses på, for der bliver alt for mange manipulationsmuligheder. Da vi i SF mener, at man skal beskatte selvstændige personer og ikke familier, kan vi ikke gå ind for dette forslag.

Glistrup (FP):

Hr. Fogh Rasmussen har jo så fuldstændig ret, når han fastslår, at der kun findes én eneste fornuftig løsning på familiebeskatningens problem, men det er unægtelig ikke den, som hr. Fogh Rasmussen talte om. Hvis man analyserede hr. Fogh Rasmussens indlæg, ville man kunne finde mange snese selvmodsigelser og uklarheder, og der er vel ikke nogen som helst grund til at forvente, at det beslutningsforslag fra venstre, som man bebudede, vil blive væsentligt bedre end det blæver, som altid har karakteriseret partiet venstres indlæg, når der har været tale om familiebeskatning. Her har vi jo en af de allermest markante stridigheder mellem venstres græsrodder og kernevælgere på den ene side og den cand. polit.-elite, som behersker partiets top, på den anden side. Derfor får vi ikke megen vejledning fra det parti vedrørende det problem, vi diskuterer i dag.

Den eneste rationelle løsning på dette problem er jo simpelt hen at afskaffe indkomstskatten. Så længe vi lever videre med indkomstskatten, vil familieskattesystemet være urimeligt og dårligt, det kan vi lige så godt fastslå. Der er derfor ingen grund til at stille de helt store krav til skatteministerens forslag. Vi må stemme forventningerne blidt, når vi skal vurdere det, for at være retfærdige over for skatteministeren.